

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyní Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Ing. arch. M. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, ve věci ochrany proti nečinnosti, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2013, č. j. 11 A 193/2012 – 63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků **se zamítá.**
- III. Stěžovateli **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle části třetí, hlavy II, dílu 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle části třetí, hlavy II, dílu 2 s. ř. s. Tato žaloba byla městskému soudu doručena 17. 12. 2012. Její součástí byla i žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení před městským soudem. Poté, co městský soud rozhodl 17. 5. 2013 o zamítnutí stěžovatelovy žádosti o osvobození od soudních poplatků a zamítnutí jeho návrhu na ustanovení zástupce, byl stěžovatel městským soudem vyzván usnesením ze dne 29. 5. 2013, č. j. 11 A 193/2012 – 63, k uhrazení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč.

Proti tomuto usnesení obsahujícímu výzvu k zaplacení soudního poplatku podal stěžovatel u městského soudu kasační stížnost ze dne 12. 6. 2013, která byla téhož dne městskému soudu i osobně doručena a která byla následně postoupena Nejvyššímu správnímu soudu. V této kasační stížnosti kromě usnesení městského soudu ze dne

29. 5. 2013, č. j. 11 A 193/2012 - 63, napadl stěžovatel ještě třináct dalších rozhodnutí městského soudu.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti namítl, že městský soud zamítl či ignoroval jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků i jeho návrhy na ustanovení zástupce a žádosti o ústní jednání ve věci. Učinil tak poté, co dalšími způsoby porušil zákon a další úroveň právního řádu. Současně stěžovatel v kasační stížnosti požádal o osvobození od soudních poplatků a podal návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že jediným podáním stěžovatel napadl celkem čtrnáct rozhodnutí městského soudu, přičemž v nynějším usnesení bylo rozhodnuto výlučně o kasační stížnosti proti usnesení městského soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 11 A 193/2012 - 63, jímž byl stěžovatel vyzván k úhradě soudního poplatku.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny všechny podmínky řízení, v souvislosti s tím byl povinen posoudit žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, na vlastní žádost osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Zástupce lze ustanovit účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud v souvislosti s povahou napadeného rozhodnutí a citovanými podmínkami pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce posoudil, zda návrh není zjevně bezúspěšný a ustanovení zástupce je třeba k ochraně práv stěžovatele.

Dle ustanovení § 102 s. ř. s. kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.

Podle ustanovení § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná mimo jiné i proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení, je dle judikatury Nejvyššího správního soudu i výzva k zaplacení soudního poplatku ve formě usnesení. Jedná se o procesní výzvu směřující k ověření majetkových poměrů účastníka, nikoliv o rozhodnutí, kterým je zasahováno do jeho práv či povinností. Kasační stížnost proti takovému usnesení je proto s ohledem na výše citované ustanovení s. ř. s. nepřipustná (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2006, č. j. 5 As 15/2005 - 47, publikovaný pod č. 973/2006 Sb. NSS, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008 - 47, oba dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá ostatní dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů kasační stížnost dle ustanovení § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako nepřipustnou

pokračování

odmítl. Vzhledem k tomu se Nejvyšší správní soud nezabýval kasačními námitkami, které směřovaly proti postupu městského soudu v řízení, ale které se netýkaly přípustnosti kasační stížnosti.

Vzhledem k důvodům odmítnutí návrhu Nejvyšší správní soud konstatuje, že se jedná o „zjevnou neúspěšnost“ kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Judikatura zdejšího soudu tento pojem vyložila např. v rozsudku ze dne 24. 3. 2006, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105, publikovaném pod č. 909/2006 Sb. NSS, dle něhož: *„zjevná neúspěšnost návrhu by měla být zjistitelná bez pochyb, měla by být nesporná a naprosto jednoznačná bez toho, aby bylo prováděno dokazování“*. Zjevná neúspěšnost přitom musí být seznatelná na první pohled, resp. měla by být okamžitě zjistitelná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2007, č. j. 7 Afs 102/2007 - 72).

V projednávané věci je podstatné, že kasační stížnost směřuje proti výzvě k zaplacení soudního poplatku, tato skutečnost je nesporná. Bez jakéhokoliv dokazování lze též konstatovat, že tato výzva nemůže být za žádných okolností předmětem přezkumu ve správním soudnictví dle části třetí, hlavy II, dílu 1 s. ř. s. Jsou tedy splněny podmínky pro vyslovení závěru, že návrh stěžovatele je zjevně neúspěšný a z tohoto důvodu byla zamítnuta žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků. Nepřípustnost přezkumu napadané výzvy ve správním soudnictví není možno ovlivnit žádným právním prostředkem, včetně právního zastoupení. Nejvyšší správní soud zamítl proto i návrh stěžovatele na ustanovení zástupce, neboť právní zastoupení stěžovatele v tomto případě nemohlo přispět či jinak ovlivnit ochranu jeho práv (§ 35 odst. 8 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu